

प्रवेश सं०

६४

निधि:

काम सं०

नाम अद्वितीय रमेश कुमार (रू. २३)

प्रस्थकार

पत्र सं०

रत्नोक सं०

अक्षर सं० (पंक्ती)

इ०

पंक्ति सं० (पठे)

आधार

लिपि:

आधार

विद्यु विवरण

001668

पृ. ७

पी० एस० यू० पा०—१९ एम० मी० ई०—१६४१—५० ०००

७. ६२८

१०९०
१०६६४

॥५॥ अश्वमहामार्गः॥ श्रीरामचर्ण॥५॥

मीतिप्रहृष्टं परीद्यपन्ना द्वेषे हृष्णविश्व सपोरिसर्वतां सप्तिं प्रधिपति
रस्य क्रेन्न प्रनुष्यास्त्रा परे पूषेन्न रक्षान् देवों स्वयं मात्रं लुभिसंतः र
कीमा हिंसिषु ध्रुवां ते परिद्वासी तिथ्वका तु तेध्रुवामुतः इत्यसाधा ननु प
वध्रुवमां ते परिद्वासी त्वा न संततो बैन्न सुतराव्यवेयुरापुरिद्वानात्मर्थे
वज्जनेष्यः स्वाक्षुतिलाभं गालर्दलिहुरेद्वा त्रट्यवोहणा त्रसंख्यायहैके तो
आवको दक्षिणी स्त्रहुर्वेषहर्वति ॥३॥ अश्वयुज्ञामा भ्युजीकर्मनि वै
नमूलं कल्प्यस्ताता शुचिङ्काससः प्रसुप्रस्त्रेष्यानीजाकं त्रिसप्तजुहुः प

॥२५॥ सुधवदेशिकावर्णकरायपृष्ठादकायस्त्राहेति वृषातव्यं जन्मतिना महाद्या
दूनं नेष्टुर्यतां पुर्वं नेमो पुस्तिवृषातकायस्त्राहेति सज्जूर्क्तु उग्रिः सज्जूर्विधि
धाउग्रिः सज्जूरिं द्रामिष्यास्या हौसज्जूर्क्तु उग्रिः सज्जूर्विधि उग्रिः सज्जूर्विधि
स्यादेव व्यस्त्राहा ॥ सज्जूर्क्तु उग्रिः सज्जूर्विधि उग्रिः उग्राविष्यास्या
हेत्या हिना नेराग्रस्त्राही काकोना हिकामेरविशालाग्नो ॥ २॥ मार्गशी
स्याद्रत्यवरोहयं चतुर्दश्यां कौवीतास्यां बानिवेशानं पुनर्वीदत्यलेपनस्त
रणोपस्तरं वैरस्तमितपायसस्युहुयुरपुस्तपदाजहिहर्वेषद्वापदेष

८

॥२६॥

॥२५॥

च ॥ सप्तचकानणीरिताः सर्वाक्षरं जबीधीस्या हा ॥ न ऐत्येतस्याध्यागरोहि
र्ज्ञानं किंचन ॥ अनुवारैवेदार्कीयनमः स्वाहेति नात्र सो विष्णवृषभयं नः आजापत्ते
स्यो मृश्यादित्यमितीक्ष्णानोजपति रितोनः सम्भाभवेति हेमंतं सनला
ध्यायास्यादग्नेः स्वत्तरः स्वास्तीर्थः स्वस्मिन्नपविष्यस्यो नापृथिविष्ववेति
जपित्वास्त्रिविहात्मात्मः आकूशिरागुद्भवरेवायथादकाहा मितरेज्याया
ज्यायान्वानं तरोमंत्रविहोमंत्रं जपेदुःसंहोयातोदेवा अवंतुनहृतित्रिरे
त्यायान्वानं तरोमंत्रविहोमंत्रं जपेदुःसंहोयातोदेवा अवंतुनहृतित्रिरे
त्यायान्वानं तरोमंत्रविहोमंत्रं जपेदुःसंहोयातोदेवा अवंतुनहृतित्रिरे

॥२६॥ ना निचन्दिता नं संसूत्य ब्राह्मणान् क्रोज्जिता स्वस्त्रयनं वा दक्षीता ॥३॥
 हेसंतशि शिरयोऽवृत्तुर्णात्परपक्षाणामवती श्वष्टकाः एकस्यां बाष्पदेव
 द्युः विवृत्यो हृष्टादोहनं द्यसरं पायसं चतुःशारावस्थावाहृष्टानुदीरता मद
 रः उत्तमत्तद्वित्युष्टा ग्रिहीत्वा अवती भिक्षिकामवीता अश्वोऽनुतेष्टकाः प
 मुनास्थालीयाकेन चार्यनदुहोय बसमा हरेदग्निनावाकक्षमुषोष्टेष्ट
 मेव केति नदेवानष्टकस्यात्तोऽके वैष्टेष्टकी द्वृदतः आधेवीमेकसौर्यमेष्ट
 केप्राज्ञपृथ्यामेकेरा ग्रिहेवता मेकेन दृश्यत्र हेवता मेकेः हनुदेवता मेकेपितृ ॥३॥

॥२६॥

देवता मेकेयमुदेवता मेकेयमुक्तेन पमुंसं द्वयक्रोक्षो याकरणवर्जिवता
 मुलिद्युजुहुया द्वयां ज्ञातवेदः ग्रिहीत्वा यवेनावे हृनिहितान्यगते
 मेहसः कुल्मा उपेनोत्तरं तु सत्या एता आशि षः संतु सर्वाः स्वाहेव्यथाव
 दानानां स्थालीयाकस्थानेन यस्तु पष्ठारायेः अस्ता नितिदेवीको हेसंत
 द्युतदः दिवा कोवर्णशिवामभाः शारंनः ॥ संकलतो धिष्टिः प्राणदो
 नो होरात्रेष्टुता दीर्घमायुः स्वाहाहांता पृष्ठिकी दिवसंतरिक्षं द्यु
 नो देव्यक्षयनोऽस्तु ॥ दिवा दिवाः ग्रदिवाः तुं दिवो न आयो विद्युतः प

१२७॥ रिकांतुसर्वतःस्याहा॥ क्रांकोहनीचीः प्रवर्षत्वं नोधियोधा ला सुप्रदोषं ह
लुपाचं॥ शृंतं सविष्वदशयं विस्तुतस्त्वमेव ब्रह्माधिगुप्तः स्याराष्ट्राणित्वाहा॥
विश्वः क्रांकित्यावसवस्थुदेवारुद्धागोद्धारो मनुतः सहंतु॥ ऊर्जं त्रिजाप्त
मृतं विन्द्रपानः प्रजापतिर्मयि परतेष्ठीदधातुस्याहा॥ प्रजापते नहृदे
तान्यस्यः सो विष्टद्वयस्त्रीक्राण्डानोनयै हित्यकं॥ ४॥ अपरेष्य
रन्दृष्टवृक्षं तस्येवन्तासस्यत्रकल्प्यद्विष्णा प्रवर्षे निमुपसकाधाय प
रिक्षित्योत्तरतः परिभ्रितस्य द्वारं लक्ष्यात्महूले बहिः स्थिरप्रसक्तेरवि

१२८॥

धूत्वन्परिस्तीर्थहर्विष्णासादयेहोदनक्षसूरं पायसंहधिमंथा-मधुतंथाः प्रद
वित्तव्यज्ञकलेन नहृद्यामस्त्रीमंथं वर्ज्जित्वृष्ट्यो इद्यात् स्त्रीभ्यस्त्रावा
वाम मित्यधिकं कर्ष्णेष्वैदयोः बद्धवापूर्वासु वित्तव्यो इद्यादपरासु स्त्रीभ्य
दुतेन प्राप्यावर्षं त्रोष्णयद्या॥ अपरपव्यसासिमा स्त्रियेवं वित्तव्यो युक्तवति
ष्णायुवेनवावरान्नोजयेहुयुजोवायुमानवद्विपूर्वेष्वियुग्मानितरेषु उद्दिष्य
मुपचारोयवैस्तिकार्थः॥ ५॥ रथमारोष्टनानामारी वृत्तिः अभिस्त्रे
द्वहंतेष्वृद्धिः कामाकारस्तेष्वृहृष्टं तदेव वक्त्रेवामुदेष्यमहर्इत्यहितिष्ठा
द्विष्णपूर्वीभ्यामारोहेद्वायोश्वावीर्यनारोहानी द्वस्योजस्ताधिवक्त्रेवेतिर

१२६।

इति न्तन्त्रे हरशिकान्वा हंडेन ब्रह्मणो वस्ते जस्ता संग गृहा मिस त्वे नयः संग रुद्धानी
 व्यक्षित्र वर्तमा ने बुजे पैह हरु संनिवाज्ञ मिवर्त्त स्वरथ देव ब्रह्म हवन स्यते वीदुं
 गो हि कृष्णा, इत्वे तया न्याय चिवान स्यता निस्थिरो गो अवतां चिलुर हरा, इ
 तिरथां गम भिन्न शोल्हत्रामाणं वृथिकीं द्यामने हस्तमि तिनावं नदर धैर्य शा
 छिनं द्यक्षं हुं द्वाविदा स्तिनं त्रहलिंणं क्षत्राकलवतीः शाखा आहरे हन्य द्वा कौ
 दुं दं संसद मुप्या याद स्वाकम्तं द्यधीत्य तीक्ष्माणो नवित्यावरो हु
 दुष्प्रसंसासमानानामि त्वमि क्रामन्य यमद्ये इस्य व्रेष्टा, इत्य संयात्या हित्ये त
 द्वो हिको दुहितरो विभूती रिति व्युच्यां वां॥६॥ अथातो वासुपरीक्षान् ॥५॥
 १२७।

खरम विवहितु श्वर्मो वृथिवन स्यति वदा स्ति कुशी वीरिनं प्रकृतं कंटके हीरि
 प्रस्तु स्त्रून्य रिख्या यो द्वासये द्वापामार्गः राकस्त्विलकः परिधाधः इति चे
 त्रानियत्र सर्वतः श्रावो मध्यं स्त्रेत्यं त्रहलिंणं द्यायनीयं परीत्य प्राच्यः स्यं देरन
 प्रवद यस्त्वं स्त्रेत्यं स्त्रेत्यं भक्तशीरणं कारये द्वाकुञ्जं हभवति हलि
 नाप्रदक्षेस्त्रं साध्यत्वा द्वृता ह अवतियुवान स्त्रेत्यं वितवा: कलहिनः ३
 प्रायुक्ता त्रवं त्रियत्र सर्वत्र त्रापः प्रस्य देरन्त्सात्वस्य द्वृताद्॥७॥ अथ वैते
 वर्ममूर्षी हृषे तजानुसात्रं गतं खात्वा ते रेव पां सुजिः प्रतिपूरये हधि केव्रशस्त्र

॥१२६॥

समेवार्त्तन्मुनेगहितनस्त्वंप्रियासयेत्सोद्येष्ट्रीक्तस्त्राईवार्त्तन्मु
भूगहितन्मेवत्सधुरास्वाद्यस्तिकतोकरंजाह्नुषस्यकोहितंहृत्रियस्यकी
तंवैश्यस्यतत्स्वस्त्रीतस्त्रायष्ट्राहिक्षमवृत्तुरस्यमापयेदायतचतुरस्यवा
लछनीशाखयोदुवरशाखयावाण्तातीयेनत्रिःप्रदृष्टिंपरिवृत्तेन्त्राई
त्यदितिभ्याचोइकधारयाकोहिष्ठामयोम्भुवःइति लघेनवंशोतरेषुश
रणानिकारयेद्वर्तेष्वकांशीकालमित्यवधापयेभास्यदाहुकंभवतीति
यिज्ञायतेसध्यमस्यूपायागत्तेवधायकाग्नेदग्नान्कुशनास्तीर्थीत्रीहियव

।।

।।११०।।

।।१२६।।

मक्तिरद्यासेचयेद्युतायशोमायस्काहेत्यैषेनामुख्यीयमाणमनुमन्त्रयेतेहै
वतिष्ठनिजितातिलिङ्गलास्त्वंरिवतींसध्येषोश्वतिछंतीमात्कोप्रथमेधा
यवः॥आत्माकुमारस्त्वंरुषःआवत्सोजायतांस्त्रह ॥आत्मापरिज्ञितः
कुम्भःआदधःकलशोरयन्त्रिति॥८॥वंशमाधीयमानस्तेनस्यूपामधिरो
हुवंशाद्वाधीयःआयःकलरंधानाःइतिसद्वयमुच्चतस्युक्तिनासमनि
द्वृतिकापयेत्युद्यिव्याअधिसंजवेत्यरंगरोबावहीतित्रेधाक्षेवरत्रया ।
इरामुहुप्रशाससित्यनिरामपबाधतानितिवाक्षास्त्रिभवत्त्रासेचयेद्यतु

॥३०॥

राजावस्तुपोरेवतीनिरस्तिंस्यानेतिष्ठतमोहमानः॥ हरंवहुंतोघृतमुहृ
 माना लित्रेपसाकंसहसंविशं त्वित्यथेन छमयतित्रीहि यदमतीनिरद्विहि
 रण्यमवधायशंतातीयेनक्षिः प्रदहित्युपरिव्रजन्मोहृत्यविचिन्नयाचोह
 वधारया। दोहिष्टासयोग्युवः इतिव्वचेनमध्येगारस्यस्थानीपाकंम्रपयित्वा
 वास्तोव्यतेप्रतिजानीहस्तोनितिचतस्तुभिः प्रददृच्छुलीम्बंसंस्मृथ्यात्मणा
 न्मोजयित्वाशिवंवास्तुशिवंकास्त्रितिवाचयीत्॥३॥ उक्तंशुहुप्रेदनंकी
 जवताशुहुन्मपद्येत्वहेत्रंवक्ष्येदुतरैः प्रोष्टपदैः फल्गुनीभीरोहिष्याका
 ॥३०॥

हेत्रस्यानुवातं हृत्रस्यपतिनावयनितिप्रत्यर्चजुहुयाजुपेद्वागः प्रतिष्ठमानाः
 अनुसंवयेनमयोग्युवतीः अभिकातूस्याइतिदाक्षयामायतीर्यासामृथक्षुबु
 द्विलमधोः पूर्णघृतस्यच॥ तानः संतुपयस्य तीर्क्षुग्निगोक्षेघृताच्यः॥ उपमै
 दुमयोग्युवत्तुर्जन्मेजक्षुदिग्नतीः॥ इहानाः अहितंपयोमंगोक्षेनिविशध्यं
 यथा भवाम्युत्तमः॥ यादेवेषुत्तद्वैरयंतेतिचसुक्तरोषमागावीयमेवेगमा
 नासामुपतिष्ठतागुरुगवीनं शृतास्यप्रशस्तास्थित्वोमनाः प्रियाः प्रियो
 वो शृयासंशासयिजानीध्यंशमयिजानीध्यं॥१०॥ ॥ इत्याक्षलायनेरुद्धर्म

त्रैदितीकोध्यायः॥२८॥४॥ क्षीद्वार्घ्यमस्तु॥ हरिहिः शोम्ब्रैष्ठातः पै
 ॥३१॥ चयहोदेवयहोक्षतयहोवित्यहोप्रलयहोमनुप्ययहोइतितद्यदग्नोजु
 होतिसदेवयहोयद्वलिंकरोतिसक्षतयहोयतित्वयोद्वातिसमन्वय
 त्यहोयत्वाध्यायमधीतेसब्रह्मयहोयन्मनुप्येक्ष्योद्वातिसमन्वय
 यद्वाइतितानेताव्यज्ञानहरहःकुर्विते॥३॥ अथस्ताध्योविधिः शास्त्राद
 ग्नामासानि क्षम्यायः आकृत्यसुचौदेवयशोपकील्याचम्याकिंनवासाद
 भाणानहदुपत्तीर्यप्राकूलानोतेषु त्राम्भुर्बुपविहयोपसंकृतादहिः
 ॥३२॥

पोन्नरैपाणीसंधायंपदित्रवंतौ बिह्नायतेऽपांवा एष ओषधीनांरसोद्भाः
 सरसमेवतद्वत्करोतिद्यावापृथिव्योः संधिमीह्नामः संसीत्यवायथावा
 युक्तमात्मामन्यतेतथायुक्तोधीमीत्याध्यायमेऽपवर्विया हनयः सावित्री
 मन्त्राहंपद्मोद्दर्चिणः स्त्रावर्णमितित्वतीयः॥४॥ अथस्ताध्यायमधीभीत्वं त्वचोऽ
 ज्वूलिसामान्यथर्वागिरसोद्वात्मणा निकल्पानाथानाराशोल्लिंसिरेहास
 पुराणानितिवद्यव्याधीतेषु यः आहतिभिरेवतद्वेवतास्तर्पयतिवद्यज्वूलि
 यज्ञाहतिभिर्यत्वामानित्याहतिभिर्यद्यवर्वागिरसः सोमाहतिभिर्यद्वा
 णाम्भिनिकल्पानंगाथानाराशस्त्रिरितिहासपुराणानीत्यसृतोहतिभिर्यद्वा

॥२१॥

वोधीतेपयसः कुल्लामस्य पितृन्सधा । उपक्षरं लियद्यज्ञं विद्यतस्य कुल्याय ।
 ल्लामा निमध्यः कुल्याय वहथवीं गिरसः सोमस्य कुल्या य ब्राह्मणा निकुल्यान् ।
 नाथानाराजां स्तैरिति शशपुरगाणा नीत्यमृतस्य कुल्याः सयावन्नन्येततावह
 धीत्येतया परिदधा लिनमोक्षावेनसोऽस्त्वभ्येनमः पृथिव्येनमः औषधी
 भ्यः ॥ नमोवाचेन मोक्षावस्यतयेनमोविष्ठेत्तहतेकरोतीति ॥३॥ देवतास्त
 विष्यतित्रजावर्तिक्षमावेदवा । कृष्णः सविभिर्द्वाद्यां कारोवषद्वारोव्या
 हृतयः सविभिर्यदायावाहृतोऽन्तरिक्षमहोरात्रानिसंख्याः सिद्धाः समुद्दी ॥४॥
 नद्योगिरयः क्षेत्रीषधिवनस्यतिं धर्मशारसोनागावयां सिगावः साध्या

५

॥२२॥

विद्वायह्यारहां सिक्षूतान्येवसेता न्यथः कृष्णयः दावर्तिनेमाध्यमामृतमदो
 विद्यानित्रोवासदेवोनिभरद्वाजोवसिष्ठः प्रगाणाः पावमान्यः क्षुद्रसूक्ष्माम
 हासूक्ष्माइतिप्राचीनावत्सुतं दुर्जेति निवेदां पायनेवेनसूक्ष्मारतमहा
 आरतधर्मचार्याजानं हिद्वाहविगम्यगीततेराकल्यवाक्यमाद्यमांड
 केऽग्नियाचक्षुं वीबड्या प्राचीधेयीसुलभामैत्रेयीकरोळ्कोषीतकं तद्वा
 कोषीतकं येष्यमहायेष्यमयं सोर्योयनमेतरेयं महतरेयं शक्तेवाय
 शक्तेवाय शक्तेवाय शक्तेवाय शक्तेवाय शक्तेवाय शक्तेवाय शक्तेवाय

५

८

॥३१॥

ये आचार्यस्तेसर्वे लृष्टं लिति श्रीपुरुषं विकृतं सर्वित्वा ग्रहा न तथा ददा तिसा
दहिणा धाविकिणा यत्तेसयदि लिति अन्द्रजन्मा तीनः शकानो वायं येत्र कल्प
दीतेतेन तेन हास्य क्रतु नेष्टं भवती लिकिणा यत्तेतस्य दावन ध्या योग वात्मा
मुखिये हैं इः ॥४॥ अथातो ध्या योग करने सोषधीनो त्रादुभाविज्ञवने न क्षाव
पस्य पुंचल्या हस्तेन वाऽप्यामै हुली ज्या हुतीं जुहु यात्मा वित्रे व्रत नेष्ट द्वारे
मध्याये त्रहा येधारणा येसदस्य तये नुमतये उद्दोग्य कृष्ण यज्ञवत्यथ वधि
संक्षेपु होत्य मितीके पुरो हित लित्ये को कुण्डल कस्तद्वारी ही वदं स्तं राक्ष

१४५०

॥३२॥

हमही भां छूया संस्कृत च मिखेन सुकृत परिज्ञानम् यिदृशक तुः इति ।
जर्वेह गमनीयां गंत्वा याज्ये या न वित्वा शो ज्यं जुहु व्रतिमा त्वं त्रितिग
द्युचे त्यं छूपं वोपहत्या पुनर्मासेत्वा द्विद्युयं पुनरायुः पुनर्गिः ॥ पुनर्द्विद्यु
जामै दुमां पुनर्क्रान्तु यमैत्वमां स्वा हा ॥ इमेये धिक्षा सोः लग्नो यथा स्या
न विहकल्पतां ॥ वैश्वानरो वाचधानों तर्थं तु मेसने हृदयं तेसमृतस्य ॥
केतुः स्वाहैत्याज्या हुतीं जुहु यात्मा त्वमितीवाज्येद्वा ॥ ६॥ अथ अ
तं च हृष्टं तमा हित्यो ज्यस्त्रिया द्वाग्यतो नुपविशाद्वात्रिशोषं शू

ટોયને સૂર્યની તિણાબાધ સેતસુરી તિવિચાહભિના દિલ્લી પત્રિકાની

ज्युहिया और वर्षांत मनभिरूपे नक्सिणावामतः इसमानमुन्ते

राभिष्मदसंभिस्तपस्थानेयद्वै यवीतीनित्यो ह कः संधामुषा सीर्वा

परा ग्र्यतः सायमुन्तरैश्चिमुखो न्यष्टमदेहां साधीं त्रीजयेदद्विष्टति लेसं इ
लः क्लानहृत्रदर्शनाद्यक्षातः प्राप्तः प्राप्त्युत्तमिष्ठन्ना हित्यमंडलहृत्तिः
क्षेत्रात्क्षेत्रगारमुपहन्यादनुपतेद्वादेवाः क्षेत्रातः इति प्रस्तुच जु
हुयाः अवेद्वाक्यमुत्त्वा पथस्य तः इति संक्षेप्त्यर्थम् च चरि

१८४

୧୯୫୧

ब्रह्मस्त्रैषु विद्युतेति न उपाधिजिग्निष्वन्मुखो वा संपुष्टवृथनः इति
महात्मसधानेन व्यद्वितीयं वर्णते ॥४॥ अथैताऽपकल्पयीत्समावर्त्त
प्रानो मनिं कुङ्कुम्लेवल्लवुं छंडैसुपानद्यगदेड्साजमन्तर्वन्मेवन्मेवन
सां अनुभुव्याप्तियात् उच्चाचार्थवैयाक्याद्ययोनविद्विहौ तांचाप्रथेवसनि
धं त्वा हरैदयग्निताकारे शिवत्विद्यवक्षसा द्विग्राहकामः पुणिक
स्त्रेनस्त्रामोर्ब्रह्मवर्द्यस्पास्त्रेऽपवातामुभवीहमयकामः तु प
त्रिस्त्रिवर्धन्त्वा शापम्भवद्वाल्लिक्ष्मीवृद्धार्थैर्गौहनिकं वृषभं प्रवृत्तात् ॥५॥

निमंत्रावृत्तमध्येकक्षीतके दैशीतोभिरुद्धि स्थाप्य बंवलानिष
 ॥३६॥ वसाचसाध्यार्थाद्यत्वा सस्ताग्नाधाद्याहरनस्तेज्ञाभिंचलक्ष
 प्रीज्ञांजकीताइननत्तेज्ञात्तेज्ञात्र्वेष्याहीतिकंडल्लेऽप्रद्वीपीतान्
 तेषेनपापीप्रकिळ्यनुखमग्रेष्ट्राल्लग्नेनुलिंचेहंद्वौराजन्यःउदरेदे
 इयःउपस्थित्यरुद्धस्तरपाजीविनेनात्स्थनातोहंकृष्णरात्रिस्तम
 विवधीतनमालोकोमालेतिचेह्नुद्युःस्तमित्यलिङ्गधापकीतेवा ॥३७॥
 नांप्रहितेष्वःसर्वेतोमापातनित्यपानहावास्थायहिवक्षुभासी

११२६।

नुष्ठप्रब्रुवाणःइतिस्त्रेजपदेवींवाचमजनयन्तदेवाःइतिचलुभिष्टतंगर्त्तुसर्व
 युवानेत्तिति मृगस्येवस्यादिशोऽल्लिङ्गीयस्ताद्वातांदिवामुन्मुक्तमुश्यतःत्र
 हीसंप्रत्यस्येन्नमध्येवाप्रसव्यमालोऽप्याप्रव्यमित्रावरुणमस्यमस्त्विवाशकृ
 न्नद्वंतंत्रनीत्यमाशातारंसंप्रतिक्षानुदृद्दुतिष्ठानोऽप्रश्यंतुमृत्यमि
 तिसंसृष्टंधनमुश्यंससाकृतमितिमंथेष्यवेकरोति ॥३८॥ सर्वतोऽन्नयादनाशा
 तांदद्वावाद्याहतीर्जुहयोत्थिकीद्यतासाग्निनावृतांतयाद्यतयावृत्याय
 स्माद्यादिष्ठेनितद्वारयेत्यस्वाहा ॥अंतरिष्टंव्यतंतद्वायुनावृतेनवतेनव
 व्येष्यस्ताद्यादिष्ठेनितद्वारयेत्यस्वाहा ॥द्योर्दत्तासादिष्ठेनवतांतयाद्यतयाव

१३८॥ श्रीयस्माद्याद्विजे मितदारयेत्काहा ॥ दिग्गोवता स्ताष्ट्रं द्रमसादतो स्ता
क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता
गेनवता स्ताक्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता
वतास्ता : प्रागेनवता स्ताक्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता क्षिर्दत्ता
हा ॥ वेदावतास्तेष्ठं द्विर्दत्तास्तेष्ठं द्विर्दत्तास्तेष्ठं द्विर्दत्तास्तेष्ठं द्विर्दत्ता
सर्वदत्तं तद्वल्लापावतं तैनवतेनवत्रिवयस्माद्याद्विजे मितदारयेत्काहे
त्यथापना जितायां दिक्ष्यवस्थायस्यस्थाक्रेयं जपतियतः इद्रशयामहृइति
चसूक्तं द्वैषं ॥ १३ ॥ संमानेत्तमुवोछेहराजान्नं सन्नाहुयेहात्काहा वर्षं मंतरेधी

त्रिपञ्चाह थस्यावस्यायन्नीमूलतस्येवं प्रवतितिक्रतीकृष्णिति कवचं प्रयद्देतुत
या रुधं नुहन्तरावाच्येत्स्वयं चतुर्थीजपेद्दैस्त्रेषु धिं प्रयद्देतुत्तिप्रवर्तमाने
षष्ठीस्तप्तम्यास्यानस्यमीमिषुनवेष्टमानं बोचयत्यक्षिरिवभीगैः पर्येति
वा हन्तितलं न द्यमानं मथेन सारयमानं मुपान्त्याक्षीवर्तं बोचयति
ब्रह्मेवामित्रावस्त्रेति च द्वै अथेन मन्त्रीहृतो ब्रतिरथशाससो वर्णेः प्र
धारयं तु मधुनो घृतस्येतत्त्वैषनं सवादित्तो द्वुपर्यायादादित्यमीशन
संवावस्यावद्रयोधयेद्दुपश्चासवपुष्टिक्षीमुलद्यामितित्तचेनदं दृशिम
मृह्यदवस्थापरावतेतीष्वन्मिसर्जयेद्यत्रबाणाः संपतं क्तीति पुद्यम
नेषु नपेत्संदिव्याद्वाक्षं दिव्याद्वा ॥१२॥ इत्याम्बन्नायनगृद्यसूत्रेतुत्तियो

०२०८३

११३८१

ध्यायः॥३॥ समाप्तः॥ श्रीकृष्णादीप्तसल्लुहर्षत्रिविलामपश्चठज्ञास
खेडकरयाचेश्वर्तेपुस्तकचिठामणीचेसकेसत्रासेपृष्ठसवंतश्च १८७२
क्षाद्रपद्मनुष्यवेनीससंयुर्ण॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥

११३८२

Indira Gandhi National
Centre for the Arts